

„עַד הַיּוֹם אֲנִי

מְשׁוֹנָע

עֲלִיָּה

מֵאֲהָבָה!

אומר יצחק פנסו (למעלה), הנאשם ברצח המאהב של אשתו בתישבע (למטה מימין)

הגפרור מידי אביו רגע לפני שהצית את עצמו. האב שפך על עצמו נפט ועמד להתאבד בשריפה. אמו של פנסו התאבדה, לפני שנים, בדיוק באותה דרך. היא הציתה את עצמה בביתה.

ביוני 1985 לא יכול יותר פנסו לסכול את מצבו. בבוקר אמר כי אינו מרגיש טוב ולא ילך לעבודה. אשתו יצאה כדרכה לעבודתה ביפו והוא נשאר בבית. יותר מאוחר יצא פנסו לדרך. הוא נסע לתל-אביב, נכנס לחנות וקנה סכיני-מטבח. כשהסכיין בכיסו, פנה פנסו לעבר בית-המלאכה ביפו בו עבדו אשתו וארדוט.

פנסו קרא לארדוט לצאת והציע לו סיגרייה. „קח סיגרייה ונגמור את העניין בשקט“, אמר לו. „רק תגיד לי, אכלת אותה או לא אכלת?“ התחנן הבעל בפני הגבר הצעיר ממנו. ארדוט הבין טוב מאוד את משמעותה של השאלה שיצאה מליבו של הבעל, אבל הוא דחף אותו ואמר לו: „אתה מטריד אותי, נמאס לי ממך.“ ושלח את ידו והיכה בפניו של פנסו.

הכאב, הועם והחשך התלהטו במוחו של פנסו. הוא שלח את ידו לסכיין, וכי 13 דקירות מהירות הרג את ארדוט.

(המשך בעמוד 35)

מאותו רגע לא הפסיק החשך לנקר במוחו של פנסו. הוא ניסה בררכים שונות לברר אם אומנם יש קשר רומנטי בין אשתו ובין ארדוט. הוא טילפן לצעיר, הלך לביתו ושאל אותו אם הוא מאהב עליה מאהבה? התנהג אליו בוילזול ואמר לו כי אינו יכול להיות מאהב, מאחר שהוא אימפוטנט. פנסו חזר הביתה ושאל את אשתו אם אומנם נכון הדבר. היא צחקה ואמרה לו: „איך הוא יכול להיות אימפוטנט אם יש לו שלושה ילדים?“

13 דקירות מהירות

פנסו הפך עצבני ומהורהר, הוא נהיה מפוזר וחסר מנוחה. מישקלו ירד והוא נתקף בריבאון. בוקר אחד, לפני עלות השחר, שמע הבן הבכור את האזעקה בדירה פועלת. הוא ירד למטה ומצא כי דלת-הכניסה לבית פתוחה, ואביו, עירום כביום היוולדו, מטייל לו ברחוב. הבן החזיר את אביו הביתה והרגיעו.

אחרי ימים אחדים חזר הבן לביתו וראה את אביו עומד בגינה ומנסה להצית גפרור. הבן הצליח להוציא את

גזרנית ותפרית של נעליים. היא עברה כמפעל ביפו והיתה נוסעת לשם כל יום במכונית המפוארת שקנה לה בעלה. פנסו היה גא מאוד באשתו היפה ובכניו. „אף פעם לא אמרתי לה לא: עד היום אני משתגע עליה מאהבה!“ הסביר בעדותו בבית-המשפט. והוסיף כי היה גא מאוד כאשר התברר לו כי בנו עומד להתגייס וללכת לקורס טייס: „רציתי מאוד שבני יהיה משהו למרות שאני עצמי אפס.“

עד שלפתע, משך חודשים ארוכים, החל משהו מטריד את הבעל המאוהב. מדי בוקר היתה אשתו קמה ומטלפנת אל חברה לעבודה, רפאל ארדוט. מעירה אותו, ולוחשת לו מילים בטלפון. בתי שבע גם החלה לאחר להגיע הביתה

פרקליט יפתח
בלעית-רעל, תליה ושריפה

מעבודתה בבית-המלאכה לנעליים איזבל ביפו. באפריל 1985 התאחרה בתישבע כליכך, עד שבעלה המוראג חיכה לה ברחוב. הוא ראה אותה מגיעה במכוניתה, כאשר בתוכה יושב ארדוט. הבעל שאל לפשר הדבר, והשניים סיפרו שהם המשיכו לדבר על ענייני עבודה עד השעות הקטנות של הלילה. הבעל התרגז ופרצה קטטה.

במישפט, הוציא פנסו מכיסו מימחטה מגוהצת, ומפעם לפעם מחה את דימעותיו. פניו האדמום לרגעים והוא שלח מבטים מעוררי-הרמים אל אשתו. לפני 23 שנים התאהב פנסו, ילד תורכיה, בבת-שבע גבוהת-הקומה. בעת לת הפנים החזקות. היא השיבה לו אהבה, אבל הוריה התנגדו לשידוך עם הצעיר חסרי-המיקצוע וחסרי-השכלה.

אבל הזוג הצעיר התעקש. בתישבע נכנסה להריון, ופנסו המיואש בלע רעל-עכברים. הוא ניצל ברגע האחרון, והורי הכלה השתכנעו שלא יוכלו להפריד בין השניים.

מאז חיו בני-הזוג ברמלה. הבעל עבד כסבל במפעל, ואחרי-הצהריים היה מוכר ממתקים בקיוסק קטן ברחוב. נולדו להם חמישה ילדים, שהבכור ביניהם סיים לא מכבר את שרותו הצבאי. למרות המשפחה הגדולה, עברה גם בתישבע כל השנים. במיקצועה היא

„היא אשה נאה, מטופחת ונראית צעירה מגילה“, אמר עורך-הדין דויד יפתח לבית-המישפט, והצביע על בתישבע פנסו, שישבה כאלום. „היא זונה! ולא נאה!“ נשמע קול אשה מתייפת, וצעירה לבושת שחורים עזבה במרוצה את האולם, עוד לפני שהשופטים הספיקו להעיר לה דבר.

בתישבע פנסו, אשתו של הנאשם ברצח, יצחק פנסו, ישבה קרירה ומאופקת ולא הנידה עפעף. היא כבר עברה הרבה מאוד בחודשים האחרונים, מאז הרג בעלה את רפאל ארדוט. שבו חשד כי היה מאהבה.

לחישות בטלפון

כאשר סיכם הסניגור יפתח לפני השופטים חנה אבנור, ישראל גלעדי ויוסף גולדברג את העדויות

תובע שרטר (ומתמחה)
שמו, בריא ובכוונה תחילה